

Ulls nous Veus de Betlem

Calassanç Balagué

La veu del viarany

– Pastoreta, per on s’hi va a Bet-lehem?
– Aneu seguint el caminet de farina blanca; sols així hi fareu cap.

Sí, nosaltres som el caminal de Betlem. Caminals de mansuetud, amb olor de farina, de pa fresc i de mel (Bet-lehem, la casa del pa). Tots som per a tots caminal que es trepitja i es deixa de costat. Hem estat espectadors astorats de la més sublim i tendra història de la humanitat.

– Voleu parar l’orella? Tot va començar aquell dia que l’emperador va enviar els seus soldats per les places dels pobles i ciutats. Tothom es posà a caminar. Nosaltres –els camins– no en sabíem res.

– Pst! ei, bon home!

– Qui em crida? (no sabia que els camins de Judà parlessin).

– Què passa?

– Tothom s’ha d’empadronar segons edicte del Cèsar. Més impostos; orgull romà!

Ja ho veieu! Quina lliçó, el comportament del viarany: ser servidor, afable, docilitat... L’auto-suficiència ens allunya de Betlem.

La dona que renta al riu

– Jo els vaig veure arribar. Un home i una dona embarassada amb el seu ruquet; feien cara de cansats. Amb la meva filla Sara, rentàvem la roba al riu. L’home em preguntà:

– Bona dona, on és el khan (hostal); estem molt rendits.

– Veniu de molt lluny?

– De Natzaret.

La Sara els va acompanyar a l’hostal. Jo recollia la roba. Em va dir que no hi havia lloc adequat per a ells. La dona estava a punt de ser mare. Aquella nit no vaig poder dormir; pobre parelleta! I per què no els vàrem oferir casa nostra? Ho hauríem pogut arreglar.

En paraules de sant Joan evangelista, cap. 1, “el món no el conegué; vingué a casa seva, però els seus no l’acolliren”. Al “crescendo” de la

misericòrdia divina, correspon el “crescendo” de la indiferència humana. Malgrat tants fracassos, el Pare no canviarà els plans de salvació: tothom podrà contemplar altra vegada el desitjat de les nacions.

La veu dels pastors

La dona del riu podria haver contemplat el naixement del Fill de Déu, fet un home com nosaltres. Quantes vegades s’haurà repetit semblant inadvertència... –Però tothom corria. La Sara també. Nosaltres dormíem. El Rubén feia la vetlla segona. De cop i volta, una veu crida: Foc, foc, a l’indret de la cova de Sahur. Quina gràcia! Deu ser una broma de Isacar. Aquella cova fa temps que està abandonada. Però tot d’una, una gran llum clareja la nit. Les ovelles i xais es desvetllen i belen fora mida; i tot d’una, un cor d’àngels es deixen veure sobre la nostra cleda i un d’ells ens anuncia la gran nova: a la fi ha nascut el Messies del món! I anaren a la cova amb presents: veieren i cregueren! Veniu cap a Betlem!

Cloenda

En la humilitat d’una menjadora, prop d’una mare i un pare, s’inicia la redempció de la humanitat. La salvació del món surt del poble, amb Jesucrist que planta la tenda de campanya entre les nostres.

Avui és l’aniversari del natalici de tots nosaltres.

*“Avui pels homes la nit és dia;
avui pels àngels la terra és cel;
damunt la palla d’una establia
prop de Maria,
caigué un estel”* (Casas i Amigó).

Els nets de cor i els humils veuran Déu. Per això uns creuran i altres, no. Uns busquen i troben; altres, ni cerquen.

*“I fa molt temps, molt temps, i algú ensiborna
el nostre pit, per atiar l’oblit,
per fer-nos infidels, però retorna
cada any aquesta nit”.*

(Sagarra-“El poema de Nadal”)

JAUME CODINA i PONT
ADMINISTRADOR DE FINQUES

Concepció, 25, 1r. - Tels. 726 03 45 - 727 33 01 - 08202 SABADELL

LLIBRERIA - PAPERERIA

Rambla, 209 • SABADELL
Tel. 726 56 11 • Fax 727 70 54

Cafés Pont

Ferrán Alsina, 38-40 - Tel. 726 62 22
Sant Antoni, 34 - Tel. 726 05 46
SABADELL (Barcelona)